

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 12C/265/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512214871
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Mihalíková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2512214871.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Renátou Mihalíkovou, v právnej veci navrhovateľa: B. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/X, G., právne zastúpený advokátom Mgr. Radovanom Ulehlo, so sídlom Winterova 62, Piešťany proti odporcovi: P. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. E. XXX/XX, C. L. E., právne zastúpený advokátom JUDr. Daliborom Kuciaňom, so sídlom Nitrianska 5, Piešťany, o zaplatenie 7 306,39 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 7 306,39 eur s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 2 987 eur od 01.09.2010 do zaplatenia, zo sumy 1 000 eur od 01.01.2011 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 0,023% denne zo sumy 3 319,39 eur od 01.01.2013 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v rozsahu 100 %, k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 03.12.2012, sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplatenia sumy 3 987 eur s prísl. titulom nevrátenej pôžičky, a to na základe ústnej zmluvy o pôžičke zo dňa 22.03.2010, na základe ktorej požičal odporcovi sumu 1 000 eur, ktorú sa odporca zaviazal vrátiť do 31.12.2010 a na základe písomnej zmluvy o pôžičke zo dňa 15.07.2008, na základe ktorej požičal odporcovi sumu 6 638,78 eur (200 000 Sk), ktorú sa odporca zaviazal vrátiť v splátkach po 331,94 eur od júla 2010, pričom účastníci sa dohodli, že splátky môžu byť aj nižšie, avšak celá pôžička je splatná do septembra 2010. Obe pôžičky boli dojednané ako bezúročné.

Navrhovateľ uviedol, že napriek ústnej dohode a viacerým výzvam navrhovateľa, odporca z ústne uzavretej zmluvy o pôžičke zo dňa 22.03.2010 (v sume 1 000 eur), ktorá sa stala splatnou 01.01.2011 neuhradil žiadnu sumu a z písomne uzavretej pôžičky zo dňa 15.07.2008, ktorá sa stala splatnou 01.09.2010 zaplatil odporca iba sumu 3 644,70 eur, v splátkach, ako sú špecifikované v podanom návrhu.

Navrhovateľ si zároveň uplatnil aj zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 2 987 eur od 01.09.2010 do zaplatenia a zo sumy 1 000 eur od 01.01.2011 do zaplatenia. Z nevrátenej pôžičky zo dňa 15.07.2008 si teda navrhovateľ uplatnil nižšiu sumu než je jej nesplatený zostatok, a to vo výške 2 987 eur.

Okresný súd Piešťany vydal vo veci dňa 14.08.2013 platobný rozkaz č.k. 12Ro/329/2012 - 16, ktorým vyhovel podanému návrhu. V dôsledku včas podaného odporu odporcom bol uvedený platobný rozkaz zrušený. Odporca v podanom odpore spochybnil uzavretie zmluvy o pôžičke zo dňa 15.07.2008, pretože v jej článku 2 bod 1 sa uvádza, že veriteľ sa zaväzuje požičať dlžníkovi 6 638,78 eur (200 000 Sk) a táto peňažná suma bude odovzdaná pri podpise zmluvy jednorazovo zložením v hotovosti. Právny vzťah

zo zmluvy o pôžičke vzniká dohodou zmluvných strán o tom, že jedna strana prenecháva druhej strane veci určené podľa druhu a druhá strana po určitom čase vráti veci toho istého druhu. Ak predmetná zmluva je koncipovaná v čase budúcom, je potrebné ju posudzovať ako zmluvu o budúcej zmluve o pôžičke, ktorou sa veriteľ zaviazal, že požičia v budúcnosti a predmet zmluvy o budúcej zmluve bude i skutočne odovzdaný pri podpise tejto zmluvy, čo si vyžaduje samostatný doklad o tom, že skutočne k tomuto prenechaniu došlo.

Ďalším návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 02.12.2013 sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplata sumy 3 319,39 eur s prísl. titulom nevrátenej pôžičky, ktorú uzavreli účastníci písomne dňa 11.01.2006 a na základe ktorej navrhovateľ požičal odporcovi sumu 3 319,39 eur (100 000 Sk), za účelom kúpy auta. Uvedenú pôžičku sa odporca zaviazal vrátiť najneskôr po predaji kupovaného auta, alebo pri nečakanej životnej situácii, alebo pri rodinnej zmene. Navrhovateľ uviedol, že k úplnému splateniu pôžičky vyzval odporcu prvýkrát SMS správou 02.11.2010 a následne v byte odporcu v decembri 2010. Na tieto výzvy odporca nereagoval, preto navrhovateľ listom zo dňa 18.03.2012 vyzval odporcu k splateniu do 30.04.2012. Okresný súd Piešťany vydal vo veci dňa 10.10.2014 platobný rozkaz č.k. 12C/135/2014 - 28, ktorým vyhovel podanému návrhu. V dôsledku včas podaného odporu odporcom bol aj uvedený platobný rozkaz zrušený. Odporca v podanom odpore vzniesol okrem iného námietku premlčania, v rámci ktorej poukázal na § 563 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom, alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala, avšak všeobecná trojročná premlčacia lehota plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Zmluva o pôžičke bola uzavretá 11.01.2006 a podľa odporcu sa teda právo mohlo prvýkrát vykonať v deň nasledujúci po vzniku právneho vzťahu, pri ktorej nebola dohodnutá splatnosť predmetu pôžičky, t.j. 12.01.2006 a premlčacia doba tak uplynula 12.01.2009. Keďže právo bolo na súde uplatnené až 02.12.2013 je premlčané. Zároveň uviedol, že ak by sa aj pripustila relevanciu splatností, tak žiadna zo skutočností ešte nenastala, t.j. ani definitívny predaj posledného auta, ani odobratie vodičského oprávnenia, ani zlý zdravotný stav, ani nečakaná životná zmena alebo rodinná zmena, odhládnuť od toho, že nie je možné ani jednoznačne určiť čo je obsahom týchto skutočností a u koho majú tieto podmienky nastať - či na strane veriteľa alebo dlžníka. Zároveň odporca uviedol, že veriteľovi je nutné v zmysle § 3 odsek 1 Občianskeho zákonníka odmietnuť ochranu uplatneného práva, a to nielen s poukazom na konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/371/2012, ale najmä na nedôvodne dlhú dobu uplatnenia na súde t.j. takmer 8 rokov po vzniku záväzku.

Uznesením tunajšieho súdu č.k. 12C/265/2013 - 37 zo dňa 15.04.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť 13.05.2015, súd obe konania (začaté na základe dvoch vyššie špecifikovaných návrhov) spojil na spoločné konanie, ktoré sa vedie pod sp. zn. 12C/265/2013.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, výsluchom účastníkov, svedkov ako aj oboznámením sa s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5C/371/2012 a zistil nasledovný skutkový stav:

Z písomne uzavretej zmluvy o pôžičke zo dňa 15.07.2008 súd zistil, že navrhovateľ ako veriteľ uzavrel s odporcom ako dlžníkom predmetnú zmluvu o pôžičke. Podľa článku 2 bod 1 veriteľ sa zaviazal požičať dlžníkovi sumu 6 638,78 eur (200 000 Sk), ktorá v zmysle článku 2 bod 2 bude odovzdaná pri podpise tejto zmluvy jednorazovo zložením v hotovosti. Podľa článku 2 bod 3 dlžník sa zaväzuje týmto celú požičanú sumu vrátiť v pravidelných mesačných splátkach po 10 000 Sk od mesiaca júl 2008. Pôžička bola uzavretá ako bezúročná a v zmysle článku 3 bod 3 sa dlžník zaviazal, že celú požičanú sumu splatí najneskôr do septembra 2010. V zmysle článku 4 bod 1 zmluva sa stáva platnou a účinnou podpisom zmluvy. Podpisy oboch zmluvných strán na tejto zmluve sú osvedčené overovacou doložkou Mesta Piešťany.

Písomným potvrdením zo dňa 29.03.2010, označeným ako „prebratie finančnej pôžičky“, odporca potvrdil, že si dňa 22.03.2010 vypožičal od navrhovateľa bezúročnú finančnú sumu 1 000 eur vyplatenú v hotovosti. Uvedenú finančnú čiastku sa zaviazal vrátiť veriteľovi podľa jeho pokynov a podmienok, najneskôr do konca tohto kalendárneho roka (roka 2010).

Z rukou písaného dokladu označeného ako „finančný príspevok na kúpu osobného automobilu“ vyplýva, že na základe vzájomnej dohody navrhovateľ prispel odporcovi sumou 3 319,39 eur (100 000 Sk)

na kúpu osobného automobilu podľa jeho vlastného výberu k rodinnému využitiu. Uvedenú finančnú sumu odovzdal k prebratiu odporcovi v hotovosti v plnej výške dnes, t.j. dňom výberu z Dexia banky, čo potvrdzuje svojim podpisom. Uvedená listina je podpísaná navrhovateľom a odporcom.

Z rukou písaného dokumentu označeného ako „prevzatie financií na kúpu automobilu - podmienky“ vyplýva, že na základe vzájomnej dohody dňa 11.01.2006 odporca prevzal od navrhovateľa v hotovosti jednorazovo finančnú sumu 3 319,39 eur (100 000 Sk) na kúpu osobného automobilu podľa jeho vlastného výberu a rozhodnutia k obojstrannému spoločnému používaniu. V prípade neskoršieho predaja tohto auta uvedené poskytnuté financie sa môžu použiť k ďalšej kúpe iného auta. V prípade definitívneho predaja posledného auta t.j. nekúpi už žiadneho - odobratie vodičského oprávnenia, zlý zdravotný stav a podobne alebo ako aj pri nečakanej životnej alebo rodinnej zmene, dlžník vráti celú túto dlžnú čiastku v hotovosti veriteľovi podľa jeho pokynu k čomu sa čestne zaväzuje a obsahu tejto dohody rozumie, čo potvrdzuje svojim podpisom. Aj táto listina je podpísaná obomi zmluvnými stranami.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5C/371/2012 súd zistil, že návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 03.12.2012 sa navrhovateľ domáhal určenia splatnosti vyššie uvedenej pôžičky zo dňa 11.01.2006, na základe ktorej poskytol odporcovi pôžičku vo výške 3 319,39 eur (100 000 Sk) za účelom kúpy automobilu.

Tunajší súd rozsudkom č.k. 5C/371/2012 - 34 zo dňa 03.10.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 26.11.2013 podaný návrh zamietol, keď dospel k záveru, že z písomnej zmluvy o pôžičke zo dňa 11.01.2006, pomenovanej ako „Prevzatie financií na kúpu automobilu - podmienky“, hodnotiac ju podľa jej obsahu ako zmluvu o pôžičke v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka, mal súd za preukázané, že navrhovateľ poskytol odporcovi ako odporcovi sumu 100 000 Sk na kúpu osobného automobilu. Čas vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov, bol v zmluve určený tak, že odporca ako dlžník vráti celú túto prebranú finančnú čiastku bezúročne v hotovosti navrhovateľovi ako veriteľovi, a to v prípade definitívneho predaja posledného auta, t.j. nekúpy už žiadneho, odobratia vodičského oprávnenia, zlého zdravotného stavu a podobne, alebo ako aj pri nečakanej životnej alebo rodinnej zmene, podľa pokynu veriteľa.

Z výsluchu navrhovateľa vyplýva, že odporcovi poskytoval pôžičky pravidelne, keďže sa jednalo o partnera jeho dcéry. Dňa 22.03.2010 bola medzi účastníkmi uzavretá ústna zmluva o pôžičke, pričom tieto peniaze boli skutočne odporcovi poskytnuté a z tejto pôžičky nebola splatená žiadna časť. To, že k uzavretiu tejto zmluvy došlo, vyplýva aj z písomného potvrdenia odporcu. Ďalšia zmluva a to písomná, bola účastníkmi uzavretá resp. podpísaná na matrike v Piešťanoch a sumu v nej uvedenú odporca prevzal za prítomnosti dvoch svedkov, a to manželky navrhovateľa a bývalej manželky odporcu. Peniaze odporcovi odovzdal priamo v uvedenom úrade v obálke, do ktorej obálky odporca nahliadol a prevzal si ju. Z tejto písomne uzavretej zmluvy o pôžičke odporca do podania návrhu na súd zaplatil sumu 3 651,33 eur (110 000 Sk), pričom táto pôžička sa celá stala splatnou 01.09.2010. Peniaze z tejto pôžičky odporca vracal postupne s tým, že väčšinou mu ich nosila dcéra, t.j. jeho bývalá manželka a takýmto spôsobom v hotovosti mu z predmetnej pôžičky vrátil sumu 3 651,33 eur (110 000 Sk). Tieto peniaze si odporca bral napr. na kúpu auta, motorky, garáže, atď.

K ústnej zmluve o pôžičke na sumu 1 000 eur, odporca uviedol, že nakoľko mu manželka povedala, že potrebujú peniaze, tak napísal predmetné písomné potvrdenie, ale suma 1 000 eur mu reálne odovzdaná nebola, a to ani hotovostne ani bezhotovostne. K písomne uzavretej zmluve o pôžičke na sumu 6 638,78 eur (200 000 Sk) odporca uviedol, že v tom čase sa s manželkou dohodli na kúpe niečoho, s tým, že navrhovateľ mu predložil túto písomnú zmluvu o pôžičke, išli na mestský úrad, kde ju podpísali, avšak ani v tomto prípade mu peniaze reálne odovzdané neboli. Pokiaľ ide o tvrdenia navrhovateľa o tom, že mu mal z tejto pôžičky vrátiť doposiaľ sumu 3 651,33 eur (110 000 Sk), o tom nemá vedomosť, pretože on navrhovateľovi žiadne peniaze neodovzdával. Všetky peniaze držala vtedajšia manželka. Skutočnosť, že predmetné zmluvy resp. potvrdenia podpísal v takomto znení, odôvodnil odporca tým, že dôveroval manželke, ktorá mu vždy hovorila čo sa ide kúpiť, čo sa nejde kúpiť, ale pritom stále hovorila, že nie sú peniaze.

Pokiaľ ide o potvrdenie o prevzatí financií zo dňa 11.01.2006, odporca potvrdil, že uvedené potvrdenie podpísal, čo odôvodnil tým, že dôveroval, keďže manželstvo (s dcérou navrhovateľa) vtedy fungovalo, žiadne peniaze však od navrhovateľa neprevzal. Predmetné potvrdenie mu predložil navrhovateľ u nich

doma, odporca si to pred podpisom v rýchlosti prečítal. Nepýtal sa komu boli tieto peniaze vyplatené, kedy a v akej sume. Odporca zároveň potvrdil, že obsah tejto listiny, ktorú podpísal potvrdzoval ich dohodu s navrhovateľom, obsahom ktorej (dohody) boli peniaze na kúpu auta, ktoré sa išlo kupovať.

V konaní vypočutá svedkyňa Y. T., ktorá je manželkou navrhovateľa a bývalou svokrou odporcu, potvrdila, že 15.07.2008 sa s navrhovateľom stretli s odporcom a jeho vtedajšou manželkou (dcérou navrhovateľa a svedkyne) pred Mestským úradom v Piešťanoch. Navrhovateľ vytiahol zmluvu, dal ju prečítať odporcovi, ktorý si ju prečítal a obaja túto zmluvu potom podpísali na matrike. Po podpise zmluvy navrhovateľ vytiahol obálku ešte v kancelárii pred pracovníčkou a odovzdal ju odporcovi. V obálke 6 638,78 eur (200 000 Sk), o čom vie od manžela (navrhovateľa). Odporca si to prepočítal, dal si ju do vrečka a s vtedajšou manželkou odišli preč. O túto pôžičku požiadal odporca, u nich doma, že tieto peniaze potrebuje.

V konaní vypočutá svedkyňa D. J., ktorá je dcérou navrhovateľa a bývalou manželkou odporcu uviedla, že 15.07.2008 prišli s odporcom pred Mestský úrad v Piešťanoch, boli dohodnutí s jej rodičmi, že ich tam budú čakať. Navrhovateľ predložil odporcovi zmluvu, tento si ju prečítal, povedal, že všetkému rozumie a následne oni dvaja, teda navrhovateľ a odporca, išli túto zmluvu podpísať pred úradníčku. Potom navrhovateľ vytiahol z tašky obálku, odporca ju prevzal, a svedkyňa videla, že v nej boli peniaze. Poďakovali sa a išli (s odporcom) preč. K tejto pôžičke došlo tak, že odporca jej povedal, že k práci potrebuje nové auto a že si na to požičia peniaze od navrhovateľa. Svedkyňa uviedla, že ona z týchto peňazí nepoužila nič a odporca za ne kúpil auto. Nežiadala odporcu, aby požiadal o peniaze navrhovateľa. Medzi navrhovateľom a odporcom bola dohoda, že táto pôžička sa bude vracaať po 10 000 Sk mesačne. Väčšinou tieto peniaze odovzdávala rodičom ona, ale viackrát bol pri tom prítomný aj odporca. Svedkyňa zároveň uviedla, že vie o tom, že odporca si bral od navrhovateľa aj iné pôžičky.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

S poukazom na vykonané dokazovanie a citované zákonné ustanovenia dospel súd k záveru, že návrh bol podaný dôvodne.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že navrhovateľ poskytol dňa 22.03.2010 odporcovi peňažnú pôžičku 1 000 eur, ktorú skutočnosť odporca potvrdil v písomnom podaní zo dňa 29.03.2010 označenom ako „prebratie finančnej pôžičky“, vrátane toho, že mu bola vyplatená v hotovosti. Zároveň sa v tomto potvrdení odporca zaviazal uvedenú pôžičku navrhovateľovi vrátiť najneskôr do konca predmetného kalendárneho roka t.j. roka 2010. Z uvedenej sumy odporca doposiaľ navrhovateľovi nesplatil žiadnu čiastku.

Zároveň mal súd vykonaným dokazovaním a to ako písomnou zmluvou o pôžičke zo dňa 15.07.2008, ako aj svedeckými výpoveďami preukázané, že dňa 15.07.2008 navrhovateľ poskytol odporcovi peňažnú pôžičku vo výške 6 638,78 eur (200 000 Sk), ktorú sa odporca zaviazal vrátiť najneskôr do septembra 2010. Z uvedenej pôžičky zostala nesplatená časť 2 987,45 eur. Odporca potvrdil, že predložené zmluvy si prečítal a vlastnoručne podpísal.

Rovnako považuje súd vykonaným dokazovaním za preukázané, že dňa 11.01.2006 bola medzi účastníkmi uzavretá zmluva o pôžičke vo výške 3 319,39 eur (100 000 Sk), ktorú sa odporca zaviazal vrátiť za podmienok ako sú špecifikované vyššie, podľa pokynov navrhovateľa. Uvedená skutočnosť vyplýva z listiny označenej ako „prevzatie financií na kúpu automobilu - podmienky“. Vo vzťahu k tejto pôžičke má súd za preukázané, že navrhovateľ vyzval odporcu na jej vrátenie písomnou výzvou zo dňa 18.03.2012 (adresovanej vtedajšej právnej zástupkyňi odporcu), v ktorej vyzval odporcu na vrátenie požičaných peňazí do 30.04.2012.

Pokiaľ ide o určenie splatnosti poslednej z citovaných pôžičiek (zo dňa 11.01.2006 v sume 100 000 Sk), súd poukazuje na závery tunajšieho súdu vysloveného v právoplatne skončenom konaní vedenom pod sp. zn. 5C/371/2012, v ktorom sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal určenia času splatnosti tejto pôžičky. V uvedenom konaní súd rozhodol rozsudkom č.k. 5C/371/2012-34 zo dňa 03.10.2013 (právoplatným dňa 26.11.2013), ktorým podaný návrh zamietol. Súd uviedol, že z určenia času vrátenia peňazí ako je definovaný v tejto zmluve o pôžičke (zo dňa 11.01.2006) nemožno výkladom dospieť k záveru, že by bol čas plnenia ponechaný na vôli dlžníka, teda odporcu. Tento záver podporuje i samotné správanie navrhovateľa (veriteľa), ktorý sám v návrhu ako i vo svojom výsluchu (v konaní 5C/371/2012) uviedol, že vyzval odporcu na vrátenie požičanej sumy po tom, čo sa dozvedel o údajnom útoku odporcu na jeho dcéru, resp. nevhodnom sa správaní k jeho osobe a osobe jeho manželky, čo považoval za takú zmenu rodinných pomerov, ktorá ho oprávňuje žiadať o splatenie predmetnej pôžičky. Výkladom predmetnej zmluvy o pôžičke preto nemožno dospieť k záveru, že by čas plnenia bol ponechaný na vôli dlžníka, a to i s prihliadnutím na to ustanovenie predmetnej zmluvy, ktoré hovorí o tom, že dlžník vráti prebranú finančnú čiastku veriteľovi, podľa jeho pokynu. Čas plnenia by bol ponechaný na vôli dlžníka napr. v tom prípade, ak by bolo uvedené, že peniaze dlžník vráti až bude chcieť alebo môcť. Žiadne takéto ustanovenie sa však v predmetnej zmluve o pôžičke nenachádza. Naopak v zmluve sú ustanovenia určujúce čas vrátenia peňažných prostriedkov naviazané na určité skutočnosti. Pri niektorých týchto ustanoveniach možno mať pochybnosti o ich určitosti, no všetky tieto uvádzané skutočnosti sú ukončené tým, že dlžník vráti celú prebranú finančnú čiastku podľa pokynu veriteľa. Výkladom tohto ustanovenia nemožno dospieť k záveru, že pri takomto ustanovení možno hovoriť o čase plnenia ponechanom na dlžníkovi.

Potom v nadväznosti na uvedené, pokiaľ ide o námietku premlčania vrátenia pôžičky zo dňa 11.01.2006 v sume 100 000 Sk, ktorú odporca vzniesol v odpore proti platobnému rozkazu tunajšieho súdu č.k. 12C/135/2014-28 zo dňa 10.10.2015, túto súd považuje za nedôvodnú. Vo vyššie citovanom právoplatne skončenom konaní tunajšieho súdu, totiž súd dospel k záveru, že v prípade pôžičky zo dňa 11.01.2006 sa nejedná o prípad, kedy by nebol určený čas jej splnenia, ako to predpokladá § 563 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že pokiaľ už bola v občianskoprávnom konaní právoplatne vyriešená určitá otázka hmotnoprávneho vzťahu účastníkov, je súd v inom konaní, v ktorom má tú istú otázku posúdiť ako prejudiciálnu, viazaný jej skorším posúdením (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. januára 2012 sp. zn. 1 Cdo 44/2010 publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 3/2013, pod č. 40).

Súd teda pri posúdení času splatnosti predmetnej pôžičky zo dňa 11.01.2006 vychádzal z právneho posúdenia vysloveného tunajším súdom v konaní 5C/371/2012, t.j. že čas splnenia pri predmetnej pôžičke bol určený tak, že odporca ako dlžník vráti celú prebratú finančnú sumu bezúročne v hotovosti navrhovateľovi v prípade definitívneho predaja posledného auta t.j. nekúpy už žiadneho auta, odobratia vodičského oprávnenia, zlého zdravotného stavu a podobne, alebo pi nečakanej životnej alebo rodinnej zmene, podľa pokynu veriteľa. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané že navrhovateľ vyzval na vrátenie predmetnej pôžičky (poskytnutej na kúpu auta) písomnou výzvou zo dňa 18.03.2012, v ktorej vyzval odporcu na vrátenie poskytnutých pôžičiek do 30.04.2012. Nakoľko návrh na začatie konania (vedený pôvodne pod sp. zn.12C/135/2014) bol súdu doručený dňa 02.12.2013, nie je právo na vrátenie predmetnej pôžičky (zo dňa 11.01.2006 v sume 100 000 Sk na kúpu auta) premlčaný, keďže s poukazom na vyššie uvedené, nie je možné tvrdiť, že právo sa mohlo prvýkrát vykonať nasledujúci deň po poskytnutí tejto pôžičky. Z vykonaného dokazovania mal súd za to, že navrhovateľ preukázal poskytnutie pôžičiek odporcovi, ako sú špecifikované vyššie t.j. dňa 11.01.2006 v sume 3 319,39 eur (100 000 Sk), dňa 15.07.2008 v sume 6 638,78 eur (200 000 Sk) a dňa 22.03.2010 v sume 1 000 eur. Z pôžičiek zo dňa 11.01.2006 a 22.03.2010 odporca neuhradil žiadnu sumu a z pôžičky zo dňa 15.07.2008 predstavuje nesplatený (v konaní uplatnený) zostatok sumu 2 987 eur.

Odporca v konaní žiadnym právne relevantným spôsobom nepreukázal, že by účastníci neuzavreli tri vyššie špecifikované pôžičky, hoci ich vlastnoručne podpísal resp. podpísal potvrdenie o prijatí finančných prostriedkov. Taktiež odporca nepreukázal, že by mu zo strany navrhovateľa pri podpise zmlúv resp. pri uzavretí týchto pôžičiek neboli navrhovateľom odovzdané peniaze, ktoré sú v nich špecifikované. Jeho tvrdenia sú vyvrátené predloženými listinnými dôkazmi, ktoré sám podpísal a ako sám uviedol, pred podpisom sa s týmito listinami resp. ich obsahom oboznámil, ako aj výsluchom svedkýň i samotného navrhovateľa.

Listiny, ktoré odporca predložil súdu na poslednom pojednávaní spočívajúce vo výpisoch z účtov, z daňového priznania, kúpnej zmluvy k autu (kde bola ako kupujúca uvedená jeho vtedajšia manželka) resp. prehľad príjmov a výdavkov podnikateľského subjektu, považuje súd vo vzťahu k predmetu prejednávanej veci za irelevantné, nakoľko tieto listiny žiadnym spôsobom nepreukazujú, tvrdenia odporcu, že pri uzavretí vyššie uvedených zmlúv o pôžičke mu neboli peniaze zo strany navrhovateľa poskytnuté; pričom akým spôsobom následne odporca s týmito peniazmi naložil (či za ne niečo kúpil on sám alebo ich poskytol niekomu ďalšiemu) je v tejto veci nepodstatné.

Dôkazná povinnosť účastníkov v sporovom konaní (§ 120 ods. 1 O.s.p.) t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia znamená, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch konania. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i toho účastníka, ktorý síce navrhol dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníka.

Z citovaných zákonných ustanovení teda vyplýva, že v občianskom súdnom konaní sa uplatňuje zásada pojednacia, podľa ktorej sú účastníci konania povinní tvrdiť všetky pre rozhodnutie významné skutočnosti (povinnosť tvrdenia); sú tiež povinní plniť dôkaznú povinnosť a teda označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Dôsledkom nesplnenia týchto povinností je vynesenie nepriaznivého rozsudku pre účastníka, ktorý tieto povinnosti nesplnil; súd nie je sám povinný po významných skutočnostiach pátrať.

Na základe vyššie uvedeného odôvodnenia dospel súd k záveru, že odporca neunesol dôkazné bremeno a ním tvrdené skutočnosti nepreukázal.

Súd preto podanému návrhu vyhovel v celom rozsahu a uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 7 306,39 eur s úrokom z omeškania určeným podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, odo dňa nasledujúcich po splatnosti jednotlivých pôžičiek.

Priznaná istina pozostáva zo sumy 2 987 eur (titulom nesplatennej časti pôžičky zo dňa 15.07.2008 poskytnutej vo výške 6 638,78 eur), ktorá bola splatná najneskôr do septembra 2010, ďalej zo sumy 1 000 eur (na základe pôžičky zo dňa 22.03.2010 poskytnutej v sume 1 000 eur), ktorá bola splatná do konca kalendárneho roka 2010 a sumy 3 319,39 eur (na základe pôžičky zo dňa 11.01.2006 poskytnutej v sume 3 319,39 eur), na splatenie ktorej vyzval navrhovateľ odporcu písomným podaním zo dňa 18.03.2012 a poskytol mu lehotu na plnenie do 30.04.2012. Nakoľko si však pri poslednej z uvedených pôžičiek uplatnil navrhovateľ úroky z omeškania až od 01.01.2013, súd jeho návrhu vyhovel.

V závere súd uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou účastníkov konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 149 ods. 1 a § 157 ods. 1 O.s.p. mal v konaní plný úspech, priznal náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v rozsahu 100%, s tým, že samotná výška náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia bude vyčíslená v samostatnom uznesení.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia

jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.